

DE VOLKSSTEMMING

BIJZONDER PROPAGANDANUMMER VOOR HET REFERENDUM VAN ZONDAG 12 JUNI.

VOORRECHT IS ONRECHT
WERKLIEDEN, STRIJDT ERTEGEN

WIE NIET STRIJDT VOOR ZIJNE RECHTEN
IS EEN VRIJWILLIGE SLAAF

Het volgende affiche is op de muren onzer stad aangeplakt:

WERKLIEDEN, BURGERS,
ZONDAG 12 JUNI
ALLEN DEEL GENOMEN AAN DE
VOLKSSTEMMING
STEMT ALS DEZE MAN VOOR
ALGEMEEN KIESRECHT

Werklieden!

Men beschuldigt U dat gij **ONVERSCHILLIG** zijt aan uwe **BURGER-RECHTEN** en dat gij bijgevolg niet waardig zijt het **STEMRECHT** te bezitten.

Logenstraft dit door allen zonder onderscheid van denkwijze Zondag aanstaande **UWEN WIL** te komen uitdrukken.

Bedenkt wel dat **zonder ALGEMEEN STEMRECHT** de **WERKMAN** NOOIT EENIGE VERBETERING KAN VERWERVEN.

AL WIE DUS 21 JAAR IS KOME
ZONDAG

12 JUNI 12

in de aangewezen lokalen **STEMMEN**

van 9 ure 's morgens tot 4 ure 's namiddags

MEN STEMT WAAR MEN WIL

Werkers, geen onverschilligheid, U zelven geen diploma gegeven van onverstand.

WREEKT U

DOOR DE

VOLKSSTEMMING

De Gentsche dompers zijn vijanden van het Algemeen Stemrecht.

Dansend gelijk de kapitalisten schuifelen die deze verwaalden leiden, kleven zij het occupatiestelsel aan van M. de Smet de Nayer.

Waarin bestaat dit stelsel? Wij hebben het reeds gezegd en herhalen het: daardoor zouden kiezer worden de bewoners van huizen die op 60 fr. kadastraal inkomen zijn geschat, wat gelijk staat met eene huishuur van 180 tot 200 fr. 's jaars of gemiddeld 3.75 fr. huishuur per week.

Alleen de bijzonderste huurder van een werkmanshuis dat minstens die huishuur betaalt zou kiezer wezen.

Zoo bijvoorbeeld: de zoon die bij zijne ouders blijft, mag nog zoo bekwaam, zoo eerlijk zijn, hij wordt geen kiezer.

De oude vader die 30 jaar in een huis heeft gewoond, zijne vrouw komt te verliezen en bij een zijner kinderen moet gaan inwonen, verliest zijn kiesrecht.

Werklieden wij vragen het U, is dat schandelijk of niet?

Daarbij zouden uitgesloten zijn, al de werklieden die 2 fr., 2 1/2, 3 fr. tot 3 1/2 per week verwonen.

Hoeveel zijn er alzo te Gent?
Geheel zeker meer dan de helft!
Wat hatelijk knoeiwerk?

Hekelaars, arbeiders van vlas- en katoenfabrieken, metsers en dienders, schilders, wevers en zooveel andere werklieden die maar 14, 15 fr. per week winnen of 3-4 maanden in een jaar zonder werk zijn, die menschen zijn gedwongen huizen te bewonen van min dan 4 fr. in de week.

Dit feit alleen, wordt hun als eene misdaad aangerekend en daarom mogen zij hun kiesrecht niet uitoefenen.

Daarom worden zij door de dompers gerangschikt onder de **onfatsoenlijke werklieden**.

Wij zullen zien of de arbeidende klasse van Gent de misdaad zal begaan van Zondag geen donderende protestatie uit te brengen tegen zooveel slechtheid, van de armoede te straffen met uitsluiting van het burgerrecht.

Daarom zeggen de dompers zijn het **onfatsoenlijke werklieden**.

Arm zijn is een schande, een misdaad, die gestraft wordt met uitsluiting van het burgerrecht.

En dat zijn christenen die zulke schanddaden beramen!

Is dit niet het toppunt der huichelarij?

Christus had de armen lief, hij maakte er zijne gunstelingen, zijne apostelen van en beschermde de ontuchtige Magdalena tegen het schijnheilig dompessgespuis van toen.

Moest diezelfde Christus terug op de wereld komen, hij zou die rekels die aldus zijn revolutionairen naam misbruiken met zijn vloek beladen en ze als ongediert onder zijne voeten trappen.

Werklieden!

Gij zult zondag eene krachtige protestatie doen hooren tegen die vernedering uwer armste broeders.

Zij moeten kiezer zijn, voor allen, meer dan wie ook, want zij hebben 't meest lotsverbetering noodig. Hunne loonen moeten stijgen, hun werk moet gezond worden gemaakt, op hunne tafel moet vleesch komen, hunne kotten van woningen, zonder licht en lucht, waarin de kinderen kwijnen, de ouders uitteren moeten weg, verdwijnen om plaats te maken voor huisvesting waardig van den mensch en van den werkmans.

Weg dus met de dompers en hun occupatiestelsel!

Weg met die verraders, die beleedigers der eerlijke armoede.

Weg met hen, die oude brave werklieden willen onteeren, en hunne kinderen, spruiten van rechtmissende slaven willen maken.

Weg met hen die klassen onder 't volk en een vijfde stand, ellendiger dan alle vorigen in de wereld willen werpen.

Weg met hen en dat alle geloovige en ongeloovige werkers bij duizende samenstroomen om 't volksrecht te doen zegevieren door 't Referendum.

Leve de verbroedering aller arbeiders op grondslag van dit edel beginsel.

GELIJK RECHT AAN ALLEN!

DE ONTHOUDING

De papen en verstokte doctrinairnen zullen zich Zondag onthouden van aan 't Referendum deel te nemen. Zoo zeggen ze ten minste.

Waarom?

Vragen wij om deel te nemen aan de betoogingen voor den Eersten Mei, zij willen achter de roode vod niet marcheerden en achter ons Meifeest schuilt de revolutie.

Vragen wij om op meetings te komen tegenspreken, zij vreezen lawijd en slagen — eene kale excuse!

Maar enfin, wat zal 't nu zijn?

Er is nu geen kwestie van roode vlag, revolutie of lawijd, maar eenvoudig van gebruik te maken van een recht, eene geheime stemming uit te brengen voor of tegen 't Algemeen Stemrecht.

Waarom onthouden de burgerpartijen zich ditmaal?

Ha, 't is eenvoudig; zij weten, zij gevoelen, zij zijn overtuigd van eene klop-ping.

Ze mogen 't pastoors- en patersleger, politie, kosters, seminaristen, klokkluiders, kaarsenmakers, patronagiemannen, geheel hunnen rommel doen opmarcheerden, zij worden verpletterd door de duizenden stemmen der vrije en verlichte werklieden van Gent.

Dat weten ze, en daarom blijven ze thuis.

Ha, wisten ze maar van 't Algemeen te kunnen begraven onder de afkeuring eener volksstemming, wat triomf!

Verre van niet mede te doen, zou het affichen en schriften regenen, zou geheel het leger propagandisten te werk worden gesteld, de bisschoppelijke kas zou geld spuwen.

Helaas! daar is geen kans toe en al die helden spelen nu stommen ambacht.

't Is hunne veroordeeling!

Voortaan hebben zij 't recht niet meer te zeggen: « 't volk vraagt geen Algemeen Stemrecht, » de Volksstemming zal het tegendeel bewijzen.

Zij hebben het recht niet meer te zeggen: « geheel die beweging is het werk van eenige leiders, » zij hebben er meer dan wij.

Kortom, zich onthouden is den strijd ontwijken, geslagen worden zonder vechten, zijne eigen dood teekenen.

't Is ons goed.

Mannen, de samenwerking heeft getoond dat wij bekwaam waren, onze kalmté dat wij waardig waren: de Volksstemming van Zondag moet bewijzen dat wij gereed zijn om tot het uiterste te gaan.

Twintig legioenen van duizend man moeten in slagorde staan.

Op post, werklieden, onthouders zijn laffe deserteurs!